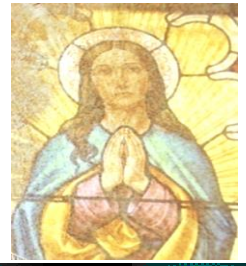

ZÁVRŠSKÝ FARNÍČEK

červen 2019

NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT A RODINU

(Praha, 27. 4. 2019)

Ve velmi brzkých ranních sobotních hodinách se početná skupina farníků z naší farnosti opět po roce vypravila vlakem z nádraží z Návojně na Pochod pro život do našeho hlavního města Prahy.

Také já jsem měla možnost se již 2. rokem této akce zúčastnit a první, co mě mile překvapilo a zahřálo na srdci, bylo to velké množství lidí, kteří se na cestu ze Závřší vydali (řekla bych, že oproti minulému roku to byl tak trojnásobek, celkově se očekávalo, že tento ročník Pochodu bude velmi silný co do počtu zúčastněných).

Po několikahodinové cestě vlakem jsme nejprve z nádraží jeli připravenými autobusy do katedrály sv. Víta na mši sv., kterou jsme oproti minulému roku stihli celou (a ještě s časovou rezervou). Hlavním celebrantem byl kardinál Dominik Duka, z jehož kázání mi v hlavě utkvěla jedna zásadní myšlenka, a sice že rodinu má vždy tvořit **MUŽ+ŽENA+DĚTI**. Dále hovořil o zásadním významu rodiny ve společnosti a o dětech jakožto o naší budoucnosti. Po závěrečném požehnutí jsme se vypravili na Klárov, kde nás čekalo občerstvení a trocha odpočinku před samotným pochodem, který začal ve 14 hod.

Bylo úžasné vidět tisíce lidí všech věkových kategorií, od novorozenců po starší generace, kteří se nebojí postavit nejen za své rodiny ale i za život samotný. Po cestě jsme se samozřejmě setkali se skupinou levicových radikálů, se kterými se našťástí bez závažnějších konfliktů vypořádaly ozbrojené jednotky. Kolem 16 hod jsme „dopochodovali“ na Svatováclavské náměstí, kde jsme společně zazpívali Svatováclavský chorál a českou hymnu. Se závěrečným požehnáním od kardinála Duky, který s námi spolu s kněžími a řádovými sestrami celý pochod absolvoval, jsme se ubírali na Hlavní nádraží a v pozdních večerních hodinách zpět do naší farnosti.

Nejmenovaný chlapec se ptal své maminky: „Mamko? A to tam v tej Praze bude enom pochodovat?“ Ne, opravdu jsme jenom nepochodovali. Zejména jsme podpořili manifestaci všech, kdo věří, že každé počaté dítě má dostat šanci na život. Pomohli jsme tímto činem pomalu měnit naši republiku, aby každá rodina mohla děti přijímat s radostí. Nenabízíme zákazy, ale řešení (*citováno z oficiálních stránek Hnutí pro život ČR*).

Ti z Vás, kteří o příštím (již 20. ročníku) Pochodu uvažujete, neváhejte! Dá-li Pán požehnutí, věřím, že se opět za rok v ještě větším počtu sejdem a budeme spolu „bojovat“ za správnou věc. Díky patří Bohu Otci za Jeho ochranu na naší cestě, za společně strávený čas plný požehnutí a krásných zážitků. L. F.

POHLED NA POCHOD OČIMA FARNÍKŮ:

Na Pochod pro život jsme jeli letos poprvé, takže jsme byli plni očekávání a taky jsme se všichni moc těšili. Velkým zážitkem byla už jen samotná jízda vlakem, kdy jsme si mohli popovídat se svými přáteli i známými, navzájem si ochutnávat dobroty a buchty a hlavně být všichni spolu jako jedna velká „valašská rodina!“ Bylo

nás opravdu požehnaně. ☺ Po příjezdu do Prahy nastal obvyklý přemísťovací shon do katedrály, který jsme všichni zvládli na jedničku. Mše sv. v katedrále byla moc krásná, ta atmosféra se nedá popsat, to se musí zažít. Po ní následoval přesun k obědu a pak už samotný pochod Prahou, který mě fascinoval. Tolik lidí, rodin, dětí, biskupů, kněží a řeholnic spolu dohromady vytvořilo obrovské a silné společenství, ze kterého vyzařovala Boží láska, pokoj a radost ze života. Někteří z nás možná měli i trochu strach z našich odpůrců, kteří nám chtěli mermomocí sdělit svůj názor, ale bylo o nás všechny postaráno, policie na nás dohlížela a chránila nás po celou dobu pochodu a ta největší ochrana byla samozřejmě z nebe. ☺ Byl to pro mě silný a nezapomenutelný zážitek, za který jsem moc vděčná. Je moc důležité podpořit a bojovat za dobrou věc, kterou určitě tradiční rodina a také ochrana nenarozeného dítěte je! Dá-li Bůh, věřím, že příští rok nás bude zas o pár stovek víc. (M. H.)

Moje největší radost z Pochodu pro život byla, když jsem viděla obrovskou účast lidí z naší i sousedních farností. Bylo úžasné vidět tolik maminek, tatínků, dětí, babiček a dědečků ochotných obětovat svůj čas pro podporu dobré věci.

Jednou z hřiven, kterou nám Bůh do vínku dal, je čas. A troufám si říct, že v tu sobotu, kdy jsme podpořili svojí účastí Pochod pro život, jsme ji dobře využili a zúročili. Děkuji Bohu za účast kněží, biskupů a otce

kardinála D. Duky a za jejich příklad a podporu. Myslím, že mi všichni přítomní dají za pravdu, že i když účast dětí (i velmi malých) byla bohatá, tak nikde se neozýval pláč a nikdo nebyl nervózní nebo nepříjemný. Byl až citelný Pánův pokoj, láska a přijetí. Závěrem bych chtěla povzbudit každého, kdo s námi letos na pochodu nebyl, aby příští rok určitě jel. S vděčností v srdci za tuto požehnanou sobotu. (V. Nováková)

V sobotu 27. 4. jsme se spolu se synem a známými z farnosti zúčastnili Národního pochodu pro život a rodinu v Praze. Pochod jsme odstartovali mší svatou v katedrále sv. Víta, kterou celebrowal kardinál Dominik Duka. Pochodu se zúčastnili také známé osobnosti, jako je například vždy usměvavá herečka Andrea Kerestešová Růžičková, bývalý předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek, se kterým jsme měli možnost se osobně setkat. Celý den proběhl v krásné a obohacující atmosféře. Měli jsme pocit, jako by se v tento den v Praze sešla jedna velká rodina se stejnou vírou v to, že každé dítě má dostat šanci. Za zajištění zvláštního vlaku vděčíme otci Richardovi a těšíme se na příští rok 18. 4. 2020 opět v Praze. (P. F.)

Byli jsme letos podruhé a opět silný zážitek. Krásná katedrála, krásná mše svatá, přijímání, vše bylo super. V paměti mi utkvěla slova pár děvčat, které protestovala proti pochodu slovy: „Vaše děti budou jednou jako my...“ Tak nějak se mi ta věta pořád vrací a já si říkám, jak zamezit tomu, aby neměly pravdu, aby měly naše děti úctu k životu. Věřím, že zabránit se tomu dá jedině s modlitbou a vírou... (J. M.)

27. 4. 2019 se konal Pochod pro život (Národní pochod pro život a rodinu) a letos prošel Prahou již po devatenácté. Jeho organizátoři z Hnutí pro život se snaží upozornit na to, kolik dětí je každoročně potraceno. V tomto roce upozorňují vládu, aby využila peníze

z evropských fondů k podpoře rodin se třemi a více dětmi (podle statistik právě ženy při třetím počatém dítěti nejčastěji podstupují potraty). Z naší farnosti a stejně tak i z okolních farností jelo tento Pochod podpořit velké množství lidí, především rodiny s malými dětmi. Pro velký zájem nám byl vypraven vlak s několika vagony speciálně připojenými pro nás. Jelo se už ráno ve 4 hod, ale ve vlaku téměř nikdo nedospával, každý si cestu prožíval po svém.

Z některých kupé bylo možné slyšet tichou modlitbu, z jiných různé debaty, z dalších dětské dovádění a smích. Po příjezdu do Prahy pro nás byly přistaveny autobusy, které nás dopravily k Pražskému hradu,

kde byla v 10:30 hod sloužena kardinálem Dukou mše sv. v Katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha. Kardinál Duka nás všechny povzbudil a také poděkoval, že i s malými dětmi mnohé rodiny přijely ze všech koutů Česka. Po mši svaté jsme z Pražského hradu sešli na Klárov, kde byl pro děti připraven zábavný program, promluvili zde organizátoři, ale také svědčily rodiny s více dětmi. Také tady pro nás byly připraveny bagety, klobásky, čaj a voda. Odtud se poté kolem 14 hod seřadil průvod asi 10 000 lidí a vyšli jsme směrem k Václavskému náměstí. Kdo chtěl, vzal si různé prapory nebo cedulky s nápisem „ Dítě je vždy nadějí“, „Mít

bráchu je cool“ a jiné. Do průvodu se s námi zařadil i kardinál Dominik Duka (který podal ruku snad každému, kolem koho procházel), dále biskupové, politici a známé osobnosti. Hned na začátku nám zatarasilo cestu asi 50 protestujících pokřikujících svá hesla. Bylo příjemné stát na klidnější straně a jen se tiše nebo i nahlas modlit za tyto lidi, kteří možná nepoznali, co to znamená mít rodinu či sourozence. Policie se o vše postarala a my jsme mohli bezpečně pokračovat v Pochodu za doprovodu dudáků. Asi po hodině a půl jsme dorazili na Václavské náměstí, kde ještě promluvila viceprezidentka Hnutí pro život Zdenka Rybová, režisér Jiří Strach i kardinál Duka, který nám nakonec poželhal na cestu domů. Na závěr se přes celé náměstí nesl Svatováclavský chorál a státní hymna. Pak už jsme se ubírali zpět na hlavní nádraží, odkud nás bez problému vlak zase dopravil domů, na Závřší. Praha je krásná, pochod byl moc užitečný a potřebný, ale jsem moc ráda, že žiju právě tady u nás. Že mít víc dětí je možná často fyzicky i finančně těžké náročné, ale pořád ještě to tady v našem „koutě“ vnímáme jako požehnání a máme tu zkušenost, že se o nás Bůh vždycky postará a tu potřebnou sílu a pravou radost nám pak často právě skrze tyto naše děti dá.

A nakonec mě moc potěšilo, že když jsem s někým o Pochodu mluvila, setkala jsem se jen s podporou a příslibem, že „za rok pojedou také“. Díky Bohu za tento čas a za lidi, kteří se o nás jak ve vlaku, tak v Praze po celý den starali. Děkuju za lidi, kterým není lhostejný ani jeden počatý lidský život a pomáhají tam, kde je potřeba. ☺

BŮH CHCE NAŠI SPOLUPRÁCI

PODOBENSTVÍ O PTÁKU

Žil jednou jeden krásný pták, měl husté, pestré peří a byl plný energie a tužeb. Jednoho dne však naneštěstí spadl do hluboké jámy. Byl celý zmatený a v zoufalství si kladl otázku: „Co mám dělat?“

Představ si, že jsi oním barevným, krásným ptáčkem s mnoha charismaty a vlohami, a najednou se ocitneš uprostřed těžkostí.

PRVNÍ REAKCE

Pták se nešťastně dívá z jámy směrem nahoru a vidí lidi, kteří přecházejí kolem. Zmocní se ho hněv a říká: „To všechno je vaše vina! Všechno je vaše vina, protože kdybyste jámu zakryli, nespadl bych do ní!“

I my často reagujeme podobně, když se setkáme s problémem. Snažíme se najít nějaké východisko a hledáme člověka, na kterého bychom přenesli svou zlobu a hněv. Snažíme se na někoho ukázat prstem, jen abychom nemuseli obvinít sebe a převzít odpovědnost za to, co se stalo. Místo toho, abychom přijali vinu za to, že se nacházíme na dně vyschlé studny, svalujeme ji na druhé. Přestože reagujeme tímto způsobem, je nám úplně jasné, že na situaci nic nezměníme. Zůstaneme tam, kde jsme, naplnění hněvem a úzkostí. Pokud se však budeme zlobit na druhé, z jámy se nedostaneme.

DRUHÁ REAKCE

Pak pták začne volat o pomoc: „Prosím vás, pomozte mi! Prosím vás, vytáhněte mě z té jámy!“

Takto reaguje člověk, když se vypravuje za léčitелеm nebo kněžími, jen aby se zbavil svého problému. Myslí si, že jeho uzdravení závisí na druhých, ne na něm. Je přesvědčen, že se uzdraví, když najde někoho, kdo se za něho bude modlit, nebo když najde dobrého exorcistu, který se za něho pomodlí modlitbu osvobození. Tento člověk hledá pomoc někde mimo, a váže své štěstí a uzdravení na druhé. To je druhá reakce ptáka na dně jámy.

TŘETÍ REAKCE

Kolemjdoucí lidé ptáka pozorují a dávají se s ním do řeči: „Napni křídla a vyleť ven!“ Snaží se přenést odpovědnost na ptáka. Povzbuzují ho, prosí, aby se svou situací něco udělal. Ale pták reaguje

slowy: „Bojím se. Bojím se, že se zraním, když roztáhnu křídla.“

Často je mnohem jednodušší zůstat tam, kde se nacházíme, než vyběhnout z nepříjemné situace. K tomu, abychom se dostali z takového stavu, je možná potřeba, abychom odpustili, a to by mohlo naše křídla poranit. Je možné, že bychom se měli zříct něčeho, čeho se zříct nechceme, a to by též zranilo naše křídélka. Je možné, že bychom museli v něčem poslechnout, a to vše by mohlo křídélům ublížit. Tak se raději utíkáme k magickému uzdravení místo toho, abychom se podrobili uzdravení, které žádá také náš podíl. Ale to se nám často nedaří a zůstáváme na dně jámy.

ČTVRTÁ REAKCE

Pták si říká: „Takový je můj osud. Celý život budu muset strávit tady, v té jámě.“

Tato reakce nastává tehdy, když jsme znechuceni, když nenacházíme žádnou oporu, která by nám pomohla dostat se z jámy ven. Je to situace lidí, kteří říkají: „Co se dá dělat, je to tak, jak to je. To je moje situace, nemůžu si pomoci.“

PÁTÁ REAKCE

Nakonec se pták rozhodne svá křídla roztáhnout, ale zjišťuje, že v nich už nemá sílu. Už je pozdě, čas minul a on ztratil všechnu energii potřebnou k tomu, aby rozevřel křídla a vyletěl.

Bratře, sestro, podívej se nyní na svůj konkrétní případ a uvažuj nad tím, ve které situaci se nacházíš. Jsi ptákem rozlobeným na druhé za to, co se stalo? Jsi ptákem, který hledá pomoc u druhých, u magických sil bez toho, aby sis pomohl sám? Jsi ptákem, který se bojí roztáhnout křídla, který se bojí, že ho poraní stěny jámy, když bude chtít vyletět? Anebo jsi znechucený a řekneš si: „Takový je můj osud, s tím už nic neudělám.“ Jsi ptákem, který se spokojí s tím, že je nemocný, že žije v problémech a že v nich i zůstane? Drazí bratři a sestry! Dnes vás Ježíš vyzývá, abyste se z jámy osvobodili. Dnes vám chce Ježíš pomoci, abyste napjali svá křídla a vzlétli a znovu získali svobodu, byť byste se přitom i trochu poranili. Pán s námi nejedná magickým způsobem, ale požaduje i naši spolupráci. Zachází s námi jako džentlmen a považuje nás za zralé lidi. Je zbytečné chodit za ním a jen říkat: „Můj Pane, prosím Tě, uzdrav mě.“ Pán nám dává dostatek světla a učí nás, jak se můžeme uzdravit.

(Ježíš-lékař duše i těla, Elias Vella, upraveno)

SVĚDECTVÍ

NEJLEPŠÍ LÉKAŘ

Slyšela jsem vyprávět příběh, který se skutečně stal. Bylo to v Polsku v roce 2016. Kněz připravoval děti k prvnímu svatému přijímání a během přípravy jim v kostele ukazoval svatostánek, kde přebývá živý Pán Ježíš, Jeden chlapec si všiml, že u svatostánku je malá skleněná miska s vodou. Ptal se kněze, proč tam je. Kněz dětem vysvětloval, že kněží a akolyté, kteří podávají svaté přijímání, si po ukončení v misce namočí prsty, kterými se dotýkají těla Páně, aby se případné drobečky z hostií, které by mohly zůstat na prstech ve vodě rozpustily. Vysvětloval, že v každé částě hostie je živý Pán Ježíš, který nás, když Je s vírou přijímáme, má moc uzdravovat z nemocí, oživovat naše životy, často zmírající hříchem. Že je to živý Pán, náš Bůh. Zvědavého chlapce zajímalo, co se s vodou pak dělá. Kněz vysvětlil, že voda se vyleje buď ke květinám, nebo ke stromům, aby nedošlo ke zneuctění. Chlapec se zamyslel a po chvíli prosil kněze, jestli by mu vodu dal. „A na co ji potřebuješ?“ ptal se kněz. Chlapec mu pověděl, že s tatínkem zasadili stromek a on uschl, a chtěl by zalít stromeček vodou, ve které je Pán Ježíš, aby stromek zachránil. Kněz chlapci po chvíli přemýšlení vodu přelil do lahvičky a chlapec si ji s radostí odnesl.

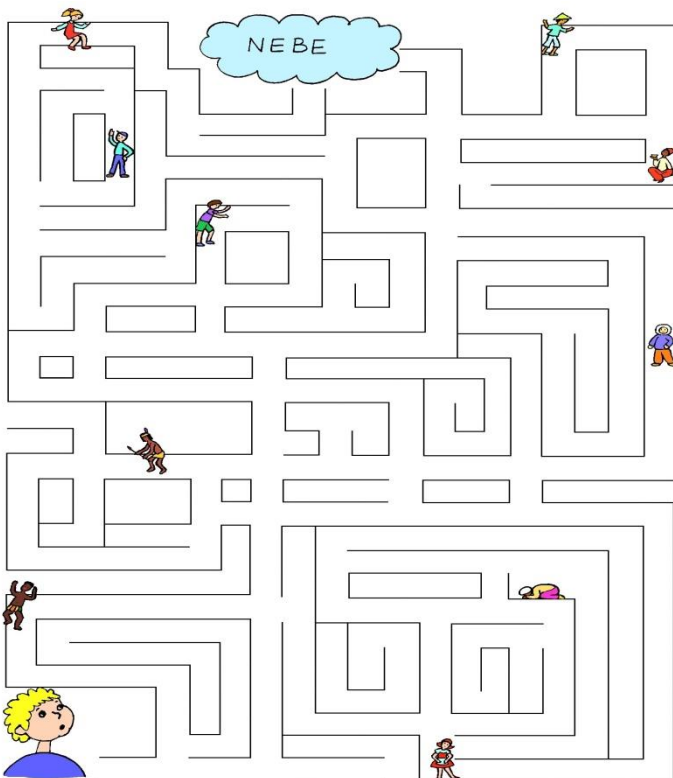
Na druhý den přiběhl s radostí za knězem a už z dálky volal „Otče, zázrak, zázrak, stromeček se zazelenal!“

Silně se mě tento příběh dotkl. Uvědomila jsem si, jak velký dar máme tak blízko. Kolikrát nás trápí problémy, nemoci, nevíme si rady, hledáme lékaře, psychology, léčitele... a ten nejlepší Lékař na nás čeká v našem kostele ve svatostánku. Denně se nám nabízí při mši svaté, chce vstupovat do našeho nemocného nitra, srdce, dotýkat se nemocných orgánů a uzdravovat... Věříme tomu? Necháme se uzdravit? Nemusíme jezdit na vzdálená poutní místa, vyhledávat charismatické léčitele... tady u nás při mši svaté čeká NEJLEPŠÍ LÉKAŘ!

+++++

Na cestě k Pánu Ježíši se setkáváme s různými lidmi. Máme je všechny mít rádi a pomáhat jim. Najdi v bludišti cestu do nebe.

Varianta pro starší: Cestou musíš potkat všechny lidi.

SVĚTCI MĚSÍCE ČERVNA

SV. MEDARD (8. 6.)

Medard pocházel z Francie z bohaté šlechtické rodiny. Už od mala měl veliký cit pro milosrdenství. Obdarovával chudé, cizince i zloděje. Když ho náhodou někdo chtěl okrást, rád mu tu věc sám daroval. Měl štěstí, že jeho otec štědrost podporoval, a tak mohl klidně studovat a být vysvěcen na kněze. Posléze jako kněz působil ve svém rodném městě. Dalo by se říci, že by se Medard nejraději samou láskou rozkrájel. Byl svým bližním vždy ochotný pomoci. Avšak měl i silný cit pro morálku, a když se někde děla nepravost, zasáhl a svoji přesvědčivostí se snažil druhé navést ke správnému kroku.

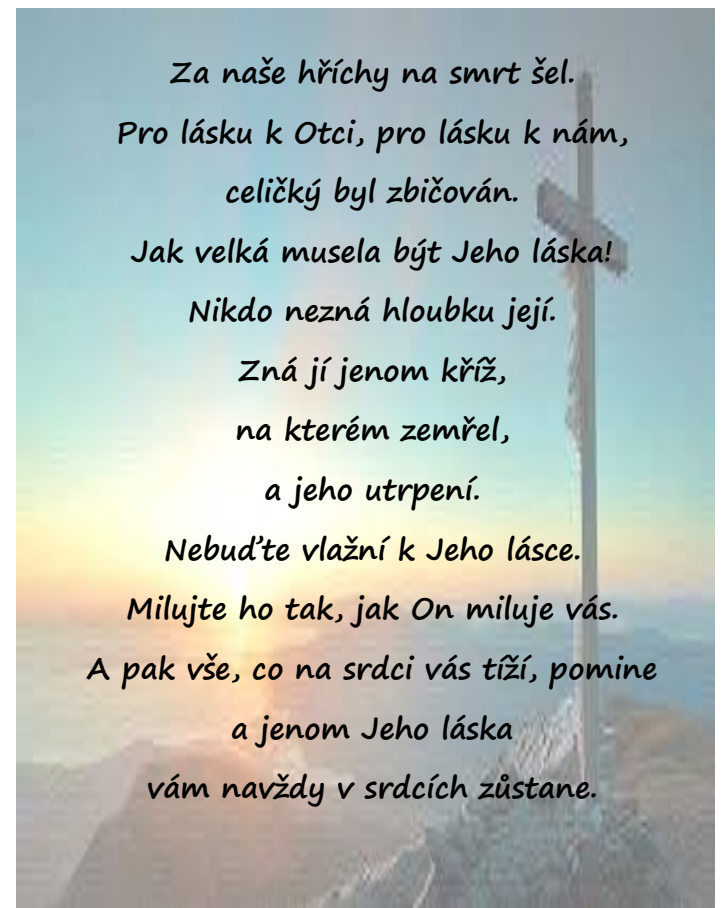
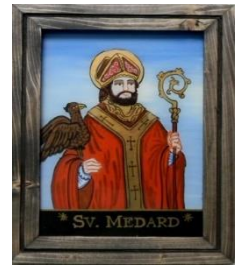
Toužil po tom, aby se lidé starali o svou duši a usilovali o ctnosti, proto např. vymyslel „růžovou slavnost“, kde dívky soutěžily ve ctnostech. Tedy nešlo o vnější krásu, jak tomu bývá v dnešních soutěžích, ale o tu vnitřní. V sedmdesáti letech byl jmenován biskupem a stále s velkým zájmem pečoval o svoji diecézi, která za jeho působení jen vzkvétala.

Po celý život měl spory s králem Chlotarem, který si za války hromadil kořist a oženil se s nevěstou i přes její nesouhlas. Medard se stavěl proti jeho činům a vždy mu trpělivě domlouval a Chlotar na jeho rady nakonec přeci jen dal. Dokonce si k němu těsně před jeho smrtí přišel pro požehnání.

Jak to tak bývá, jsou se svatými spojeny různé menší a větší zázraky. Jeden se stal už v době Medardova dětství, alespoň legenda tak praví. Když šel Medard po poli, přihnal se veliká bouře a spustil se déšť. Medard však domů přišel suchý, protože se nad něj snesl velký orel, který jej zastínil svými perutěmi, aby nezmokl. Proto jej zemědělci vzývají za suché počasí při senách.

patron: sedláků, vinařů, sládků a věžňů, vzýván proti dešti a za dobrou úrodu, jako pomocník při bolestech zubů, proti horečce a choromyslnosti

atributy: almužna, biskup, tři holubice, kámen, koule, orel, stopy

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA ČERVEN

1. 6. (SO) 7:00 Za + syna, + rodiče z obou stran a duše v očistci, Ne 229
2. 6. (NE) 7:15 Poděkování Pánu Bohu za 40 let společného života, za + rodiče z obou stran a + Dagmar Jílkovou a ochranu Boží pro živé rodiny, Ne 205
9:00 Za + Aloise Dořáka, + rodiče z obou stran, duše v očistci, ochranu Panny Marie a dary Ducha svatého pro živou rodinu, NL 101
10:30 Za farníky
3. 6. (PO) Za + Emilií Mišovou, rodiče z obou stran, tetu Jeničku, 2 švagry, s prosbou o Boží ochranu a pomoc pro ž. rod., Ne 140
4. 6. (ÚT) Poděkování za dožití 60-ti let života, dar zdraví, pomoc a ochranu Panny Marie, Boží požehnání pro ž. rodinu, NL 172
5. 6. (ST) Poděkování za 85 let života, za + Františka Šenkeříka, + bratra Josefa, + rodiče z obou stran a + švagry, Ne 85
6. 6. (ČT) Za + Rozálií Novákovou, + Emílií a Františka Novákovy, syna, švagra a zetě a Boží požehnání pro celou živou rodinu a ochranu Panny Marie, Ne 179
7. 6. (PÁ) 7:00 Za živé a + členy Živého růžence
18:30 Za + Josefa Kolínka, + rodiče Kolínkovy a + rodiče Fojtíkovy a ochranu Boží pro ž. rodinu Kolínkovou, Ne 295
8. 6. (SO) 7:00 Za + Jana Jurču, jeho syna a vnučku, rodiče a prarodiče z obou stran, bratry, sestry, švagry a Tomáše, NL 73
9. 6. (NE) 7:15 Za věřící z Návojně
9:00 Za mládež z Návojně
10:30 Za + rodinu Vaňkovou a Novákovou, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro celou ž. rodinu Vaňkovou, NL 113
10. 6. (PO) Za + Anežku Macháčovou (1. výročí úmrtí), manžela, rodiče, sourozence, zetě, duše v očistci a ochranu a pomoc Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 378
11. 6. (ÚT) Za + rodiče Skřekovy, + zetě, + příbuzné, duše v očistci, za ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro celou ž. r., Ná 70
12. 6. (ST) Za + manžela, jeho + otce, + rodinu Martiškovou a Masaříkovou, za ochranu a pomoc Panny Marie pro živou rodinu Kolínkovou, Ne 185
13. 6. (ČT) 7:00 Za + Karla Miklase (1. výročí úmrtí), NL 33
14. 6. (PÁ) Za + Aloise Fojtíka, rodiče Macháčovy, bratry, švagry, švagrovou a ochranu Boží pro celou živou rodinu, Ne 327
15. 6. (SO) 7:00 Za + Rostislava Matušů (1. výročí úmrtí), za nedožitých 75 let otce a celou živou rodinu, Ná 148
16. 6. (NE) 7:15 Za + Aloise Kozubíka, rodiče Pacíkovy a poděkování za dožití 65-ti let života, dar zdraví, ochranu Panny Marie pro živou rodinu Pacíkovou, Ne 296
10:00 Poutní mše svatá u kapličky v Návojně
17. 6. (PO) Za + manžele Josefa a Marii Šenkeříkovy, + rodiče, + bratra, + rodiče Šuráňovy, jejich + děti a vnuky, Boží požehnání pro živou rodinu u příležitosti dožití 50-ti let života, Ne 246
18. 6. (ÚT) Za + Jana a Annu Fojtíkovy, za + rodiče z obou stran, dar zdraví, Božího požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne 230
19. 6. (ST) Za + Annu Šenkeříkovou, + rodiče z obou stran a živou rodinu, Ne 267
20. 6. (ČT) 7:00 Za Anežku a Jana Káňovy a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ná 97
18:00 Za farníky
21. 6. (PÁ) Za + rodiče z obou stran, + děti, poděkování za dožití 70-ti let života, dar zdraví a za ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
22. 6. (SO) 7:00 Za + Aloise Kolínka, rodiče z obou stran, + příbuzné, za duše v očistci, za dar zdraví duše i těla, za ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ne 67
23. 6. (NE) 7:15 Za rodiče Bartošákovy, rodiče z obou stran, duše v očistci a zetě, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu, NL 69
9:00 Za + Františku a Františka Kolínkovy, jejich + syna Františka Kolínka, jejich + rodiče a za živou rodinu, Ne 265
10:30 Za farníky
24. 6. (PO) Za + Václava Vaňka, rodiče, příbuzné, s prosbou o ochranu Boží pro živou rodinu, Ne 12
25. 6. (ÚT) Za + rodiče Annu a Jana Fojtíkovy, dvoje prarodiče, 4 syny, 3 snachy, zetě Karla, vnuka Josefa, vnučku Alenu, s poděkováním za dar života k 70. narozeninám, s prosbou o Boží milosrdenství pro živé rodiny, Ne 105
26. 6. (ST) Za + rodiče Bartošákovy a za dar zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu, NL 91
27. 6. (ČT) Za živé a + spolužáky z ročníku 1948, jejich učitele a kněze, Boží požehnání a ochranu Panny Marie do dalších let
28. 6. (PÁ) 7:00 Poděkování za uplynulý školní rok, za děti, mládež, učitele i rodiče
18:30 Za + Anežku a Jozefa Miklasovy, syna Jozefa a ochranu Boží pro živou rodinu, Ne 207
29. 6. (SO) 7:00 Za + Ludmilu Měřičkovou, živou rodinu, ochranu Panny Marie, NL 99
30. 6. (NE) 7:15 Za + rodiče Kolínkovy a Šánkovy, bratra Josefa, švagrovou Marii, švagry Petra a Josefa a příbuzné, s prosbou o zdraví, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, Ná 162
9:00 Za + manžela, + rodiče z obou stran, s prosbou o přímělu Panny Marie, za dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, Ne 233
10:30 Za farníky

+++++

**SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY FARNÍKY NA TRADIČNÍ „FARNÍ DEN“,
KTERÝ SE USKUTEČNÍ V NEDĚLI 30. ČERVNA 2019 V 15 HODIN U KOSTELA.**

Bližší informace budou k dispozici na plakátcích, které budou vyvěšeny během měsíce června.